

10. møde.

Onsdag den 18. oktober kl. 13.

Formanden: Medlem af folketinget Jens Peter Jensen har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for kulturelle anliggender at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren stille Fiolteatrets ansøgning om statstilskud i bero, da teatrets ledelse meddeler, at overskuddet fra en forestilling søndag den 22. oktober stilles til rådighed for Vietnamindsamlingen (giro 1616)?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid efter spørgetiden i dag.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Inger-Lise Bech Hansen* til arbejdsministeren:

„Vil ministeren søge at få ansat en særlig konsulent vedrørende beskæftigelse af ældre arbejdskraft?“

Skriftlig begrundelse:

Den ældre arbejdskraft har ofte vanskeligt ved at finde beskæftigelse, herunder den form for deltidsarbejde, som passer dem bedst. Dette gælder for såvel pensionister, der endnu har nogen arbejdsevne tilbage, som for ældre, der har mistet deres arbejde tæt op under pensionsalderen.

Det kunne derfor være velbegrunderet, om der på samme måde, som der i øjeblikket findes en konsulent i arbejdsdirektoratet, der vejleder kvinder om arbejdsmuligheder og arbejdsanvisningen og arbejdsgiverne om beskæftigelse af kvindelig arbejdskraft, blev ansat en konsulent til varetagelse af tilsvarende opgaver, for så vidt angår den ældre arbejdskraft.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Fru Inger-Lise Bech Hansens spørgsmål går ud på, om jeg vil søge at få ansat en særlig

konsulent vedrørende beskæftigelse af ældre arbejdskraft. Fru Inger-Lise Bech Hansen anser det for velbegrunderet at ansætte en konsulent under arbejdsdirektoratet til at varetage de specielle beskæftigelsesproblemer for ældre svarende til den konsulent, der allerede findes i arbejdsdirektoratet med den opgave at fremme beskæftigelsen af den kvindelige arbejdskraft.

Jeg vil gerne hertil svare, at jeg er enig med fru Inger-Lise Bech Hansen i, at der ligger et problem, som er vigtigt, et problem, som vel må siges at have stigende aktualitet. Der er for mig ingen tvivl om, at dette spørgsmål presser sig mere og mere på, hvilket hænger sammen med to forskellige udviklingstendenser. På den ene side ved vi jo alle, at der bliver flere og flere ældre i befolkningen, også flere og flere ældre i arbejdsstyrken; på den anden side lever vi i en tid, hvor der stadig stærkere kræves omstillinger på arbejdsmarkedet, som det kan være vanskeligt for den enkelte at leve op til, og som især skaber problemer for dem, der er lidt oppe i årene.

Fru Inger-Lise Bech Hansen taler om dem, der allerede er blevet pensioneret, samt om dem, der er nær ved pensionsalderen. Jeg har den opfattelse, at vi nok bør udvide problemet lidt, således at vi tager dem, der endnu har et godt stykke tid tilbage, før de når pensionsalderen, med ind under betragtningerne. Jeg er nemlig overbevist om, at det mange gange kan være vanskeligt nok for dem, der måske kun er i 50 års alderen, at omstille sig tilstrækkeligt til at bevare deres beskæftigelse eller til at kunne påtage sig og fastholde et nyt arbejde, når de mister deres tilvante job.

Der er tale om en række forskellige problemer, som vi må finde en løsning på, og jeg vil gerne sige, at disse problemer er vi i arbejdsministeriet ved at overveje for tiden. Vi er ikke i dag så langt fremme, at jeg kan give nærmere oplysning om, hvor og hvorledes vi må sætte ind for at forsøge på at fjerne de vanskeligheder, der i stigende grad kan komme til at afskære ældre personer, der vil og kan påtage sig et arbejde, fra at opnå og fastholde beskæftigelsen; men jeg vil gerne sige, at der er visse sider af sagen, jeg anser det for nødvendigt at drøfte med arbejdsmarkedets